

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 224.

Trettende Session.

54de Møde.

Tirsdagen den 10de December Kl. 1.

(Fortsat.)

N. Sage (fortsat): Maa jeg henlede Opmærksomheden paa en Bog, der i 1851 er tillegnet den danske Rigsdag af Doctor Neergaard; deri udtaler han sig Pag. 209 saaledes: „At gjenindsføre Præmiesystemet vilde dog være det Urimeligste, der kunde tænkes; ingen Anordning i Kongens Riger og Lande har vaakt større Forargelse end Præmiesystemet.“ Og hvad siger Commissionen i sin Rapport for 1859? Den kan ikke rose den Maade, hvorpaa Præmierne blive uddeelte, og den siger, at de overordentlig store Præmier, der uddeles, ere et Tegn paa, at man har maattet give Præmier til middelgode Dyr. Jeg har her liggende for mig en Rapport om Præmievesenet fra Stutmester With for 1860; de ærede Herrer ville, ved at gaae den igjennem, finde, at der paa alle Derne er udgivet 100 Præmier til Beløb 2,650 Rd., men deraf er der kun uddeelt en eneste Præmie paa 100 Rd., og saa gaaer det ned lige til 2 Rd.; det maa dog være en forunderlig Hest, der faaer 2 Rd. i Præmie. Dernæst har man i Sylland uddeelt Præmier til 116 Heste til Beløb circa 2,400 Rd. Der indeholdes endvidere i denne Rapport en ganske forunderlig Oplysning. Der har været afholdt flere Dyrskuer, hvor man ikke har mødt med en eneste Hest, og hvor der altsaa ingen Præmier er uddeelt; i andre Landbosforeninger, f. Ex. Terndrup, er der uddeelt Summa Summarum 20 Rd., og i Sønder-

Eranders har der været en stor Strid om 15 Rd. mellem to Hingste, hvoraf dog den ene tidligere var præmiebelønnet, men naaede det ikke den gang. Naar man nu tager disse circa 5000 Rd. til 216 Præmier, saa faaer man omtrent 23 Rd. til hver. Det skulde virkelig være mærkværdigt, om man paa denne Maade kunde levere gavnlige Bidrag til Hesteavlens Forbedring; jeg deler deres Anskuelse, som mene: Nei. Hvad siger det Blad, som er bleven os tilsendt fra Præstø Amts Landbosforening, skrevet 18de November 1861? Det hedder deri, at man forhaabentlig nok kunde overkomme de reent pecuniære Vanskeligheder ved Sagen, det vil sige, at Foreningen ingen Tilskud fik, men hvad den derimod forudsæer ikke at kunne overvinde, er den Indgriben i deres Virksomhed, som Regjeringens Forslag gaaer ud paa og som aldeles vil lamme Virksomheden med Hensyn til Hundsdyravlen, og den mener, at dersom Lovens Bestemmelser om den Maade, hvorpaa der skal gaaes frem, bliver vedtaget, saa vil Foreningen blive nødt til aldeles at opgive Afholdelsen af Dyrskuer. Sluttelig hedder det: „Under enhver Omstændighed er det vor indstændige Begjæring, at Rigsdagen vil virke for, at Landbosforeningerne forskaanes for ethvert Foretagende, der kan virke forstyrrende paa deres Virksomhed“. Dersom der nu skulde være nogen egentlig Mening i Uddelelsen af disse Præmier, saa vil jeg dog driste mig til at tro, og i den Henseende støtter jeg mig paa Mænd, der ere kyndigere, end jeg selv er, at Præmierne bør gives, ikke for Hestens Udseende, men for de Egenstaber, der gjøre Hesten værdis-